TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI
UNII EUROPEJSKIEJ

Wyrok Trybunału
w sprawach połączonych C-266/24 P | Komisja/Ryanair, C-269/24 P | Koninklijke Luchtvaart Maatschappij/Ryanair i C-289/24 P | Société Air France i Air France-KLM/Ryanair (pomoc państwa związana z pandemią Covid-19 KLM)

Komunikat prasowy nr 157/26

Luksemburg, 5 listopada 2026 r.

Pomoc państwa w kontekście pandemii Covid-19: Trybunał uchylił wyrok Sądu, w którym stwierdzono nieważność zatwierdzenia przez Komisję pomocy państwa w wysokości 3,4 mld EUR przyznanej przez Niderlandy na rzecz KLM

W 2020 r. Komisja Europejska wydała decyzję[1] zatwierdzającą pomoc państwa w wysokości 3,4 mld EUR przyznaną przez Niderlandy przewoźnikowi lotniczemu KLM, będącemu członkiem grupy Air France-KLM[2]. Pomoc ta w postaci gwarancji państwa na pożyczkę bankową i pożyczki państwa dotyczyła tymczasowego dostarczenia KLM płynności w celu zmierzenia się z negatywnymi skutkami pandemii Covid-19.

W 2021 r. Sąd Unii Europejskiej, do którego wniósł skargę irlandzki przewoźnik lotniczy Ryanair, stwierdził jednak nieważność decyzji Komisji[3], uzasadniając to tym, że nie wyjaśniła ona w wystarczającym stopniu, z jakiego powodu uznała, iż KLM był jedynym beneficjentem spornego środka, z wyłączeniem innych spółek należących do grupy Air France-KLM.

16 lipca 2021 r. Komisja wydała nową decyzję[4], w której uznała pomoc państwa za zgodną z rynkiem wewnętrznym. Wskazała KLM i jego spółki zależne jako jedynych beneficjentów pomocy, z wyłączeniem innych spółek należących do grupy Air France-KLM[5].

Sąd, do którego Ryanair ponownie wniósł skargę, również stwierdził nieważność tej drugiej decyzji w sprawie zatwierdzenia pomocy[6]. Orzekł, że Komisja popełniła oczywisty błąd w ocenie, gdy wyłączyła Air France i holding Air France-KLM z kręgu beneficjentów pomocy.

Komisja (sprawa C-266/24 P), KLM (sprawa C-269/24 P) oraz Air France i holding Air France–KLM (sprawa C-289/24 P) wniosły w związku z tym odwołania do Trybunału w celu uzyskania uchylenia tego wyroku Sądu.

W wydanym dziś wyroku Trybunał uchylił wyrok Sądu, częściowo oddalił skargę wniesioną przez Ryanair i przekazał sprawę do ponownego rozpoznania przez Sąd w celu wydania przez niego orzeczenia w przedmiocie zarzutów skargi Ryanair, na temat których nie wypowiedział się on w pierwszej instancji[7], gdyż stan postępowania nie pozwala Trybunałowi na wydanie ostatecznego orzeczenia w tym zakresie.

Trybunał zauważył, że **Sąd nie zastosował błędnego kryterium lub błędnych ram prawnych, gdy oparł się w celu określenia beneficjenta spornego środka na pojęciu „jednostki gospodarczej”**[8].

Jednakże Sąd naruszył prawo, gdy orzekł, że Komisja popełniła oczywisty błąd, gdy uznała, iż KLM i jego spółki zależne były jedynymi beneficjentami spornego środka. **Zastąpił on swoją oceną ocenę Komisji, przy czym nie wykazał, że wniosek, do którego doszła Komisja, był pozbawiony wiarygodności. Dokonał** bowiem **innego wyważenia znaczenia**, jakie należy przypisać każdemu z elementów pozwalających na określenie beneficjenta środka oraz przyjął **odmienną koncepcję stopnia integracji** pozwalającą uznać, że **grupa spółek jest takim beneficjentem.**

Zdaniem Trybunału w ramach analizy tego, kto jest beneficjentem spornego środka w ramach grupy Air France-KLM, Sąd

doszedł do wniosków w dużej mierze zgodnych z wnioskami Komisji. Poprzestał zasadniczo na ponownym zbadaniu tych samych czynników i okoliczności faktycznych, które zostały uwzględnione przez Komisję, częściowo odchodząc przy ich ocenie od analizy przeprowadzonej w decyzji w sprawie zatwierdzenia pomocy, przy czym nie sformułował jednak zastrzeżeń mogących wykazać oczywiście błędny charakter tej analizy. W szczególności nie zdołał podważyć – do tego stopnia, by pozbawić je wiarygodności – ocen Komisji, zgodnie z którymi pomimo powiązań w ramach grupy Air France-KLM zarówno Air France, jak i KLM korzystały de facto ze „znaczącej autonomii gospodarczej".

UWAGA: Odwołanie od wyroku lub postanowienia Sądu, ograniczone do kwestii prawnych, może zostać wniesione do Trybunału. Co do zasady, odwołanie nie ma skutku zawieszającego. Jeżeli jest ono dopuszczalne i zasadne, Trybunał uchyla orzeczenie Sądu. Jeżeli stan postępowania pozwala na wydanie orzeczenia w sprawie, Trybunał może sam wydać ostateczne rozstrzygnięcie w przedmiocie sporu. W przeciwnym razie przekazuje sprawę do ponownego rozpoznania przez Sąd, który jest związany orzeczeniem Trybunału wydanym w ramach odwołania.

Dokument nieoficjalny, sporządzony na użytek mediów, który nie wiąże Trybunału Sprawiedliwości. Przedstawienie okoliczności faktycznych i prawnych odnosi się do rozpatrywanego okresu i opiera się na aktach spraw.

Pełny tekst i, w stosownym wypadku, streszczenie wyroku są publikowane na stronie internetowej CURIA w dniu ogłoszenia.

Osoba odpowiedzialna za kontakty z mediami: Jarosław Zasada ✆ (+352) 4303 2793.

Nagranie wideo z ogłoszenia wyroku jest dostępne na „Curia Web TV" oraz w serwisie „European Broadcasting Service" ✆ (+32) 22964106.

Pozostańmy w kontakcie!

[1] Decyzja Komisji C(2020) 4871 final z dnia 13 lipca 2020 r. w sprawie pomocy państwa SA.57116 (2020/N) wdrożonej przez Niderlandy w formie gwarancji państwa na pożyczki i pożyczki podporządkowanej państwa na rzecz KLM w następstwie nagłego pojawienia się pandemii Covid-19 (zob. komunikat prasowy Komisji). Decyzja ta wpisuje się w ramy szeregu środków wsparcia sektora lotnictwa przyjętych w reakcji na pandemię Covid-19, w szczególności na rzecz spółek należących do grupy Air France-KLM.

[2] Owa grupa, na czele której znajduje się holding Air France-KLM, obejmuje między innymi Air France, Air France-KLM International Mobility, Blueteam V, BigBlank, Air France-KLM Finance i Transavia Company. Francja i Niderlandy posiadają odpowiednio 14,3 % i 14 % kapitału holdingu Air France-KLM.

[3] Wyrok z dnia 19 maja 2021 r., *Ryanair/Komisja (KLM; Covid-19)*, T-643/20 (zob. komunikat prasowy nr 84/21).

[4] Decyzją Komisji C(2021) 5437 final z dnia 16 lipca 2021 r. w sprawie pomocy państwa SA.57116 (2020/N) – Niderlandy – Covid-19: Gwarancja państwa na pożyczkę i pożyczka państwowa na rzecz KLM.

[5] Air France i holding Air France-KLM także skorzystały z pomocy przyznanej przez Francję i zatwierdzonej przez Komisję. W szczególności w decyzji z dnia 4 maja 2020 r., poprawionej po raz ostatni decyzją z dnia 26 lipca 2021 r., Komisja zatwierdziła pomoc w wysokości 7 mld EUR na rzecz Air France w postaci gwarancji państwa na pożyczkę bankową w wysokości 4 mld EUR oraz pożyczki akcjonariusza w wysokości maksymalnie 3 mld EUR. Wskazała ona Air France i jej spółki zależne jako jedynych beneficjentów pomocy, z wyłączeniem w szczególności holdingu Air France-KLM i jego innych spółek zależnych oraz KLM i kontrolowanych przez niego spółek (zob. komunikat prasowy Komisji). Niemal rok później w decyzji z dnia 5 kwietnia 2021 r. Komisja zatwierdziła także pomoc indywidualną w wysokości 4 mld EUR mającą na celu dokapitalizowanie Air France i holdingu Air France-KLM. Uznała ona, że z pomocy tej korzystały Air France i jej spółki zależne oraz holding i kontrolowane przez niego spółki zależne, z wyłączeniem KLM i jego spółek zależnych (zob. komunikat prasowy Komisji). W dwóch wyrokach z dnia 20 grudnia 2023 r., *Ryanair i Malta Air/Komisja (Air France; Covid-19)*, T-216/21 oraz *Ryanair i Malta Air/Komisja (Air France-KLM i Air France; Covid-19)*, T-494/21, Sąd uwzględnił skargi Ryanaira i Malta Air oraz stwierdził nieważność decyzji Komisji (zob. komunikat prasowy nr 198/23). Od wyroku T-216/21 wniesiono dwa odwołania: w sprawach C-166/24 P, *Komisja/Ryanair i Malta Air* oraz C-192/24 P, *Air France-KLM i Société Air France/Ryanair i Malta Air*; od wyroku T-494/21 również wniesiono dwa odwołania: w sprawach C-193/24 P, *Air France-KLM i Société Air France/Ryanair i Malta Air* oraz C-167/24 P, *Komisja/Ryanair i Malta Air*. Toczą się cztery postępowania odwoławcze.

[6] Wyrok z dnia 7 lutego 2024 r., *Ryanair/Komisja (KLM II; Covid-19)*, T-146/22 (zob. również komunikat prasowy nr 25/24). W następstwie wydania tego wyroku i wyroku T-261/21 Komisja wydała 10 lipca 2024 r. nową decyzję zatwierdzającą odnośną pomoc francuską i niderlandzką (zob. komunikat prasowy Komisji). Sama ta decyzja jest przedmiotem skargi wniesionej przez Ryanair i Malta Air (sprawa w toku T-250/25).

[7] Dotyczących odpowiednio: naruszenia zasad niedyskryminacji, swobody świadczenia usług i swobody przedsiębiorczości; błędnego zastosowania art. 107 ust. 3 lit. b) TFUE (zgodnie z którym za zgodną z rynkiem wewnętrznym można uznać w szczególności pomoc mającą na celu zaradzenie poważnym zaburzeniom w gospodarce państwa członkowskiego); naruszenia jego praw proceduralnych oraz naruszenia obowiązku uzasadnienia. Zarzuty te wymagają dokonania oceny okoliczności faktycznych, w odniesieniu do których Trybunał nie dysponuje wszystkimi niezbędnymi informacjami.

[8] Zgodnie z orzecznictwem Trybunału w przypadku kilku niezależnych pod względem prawnym podmiotów, takich jak członkowie grupy spółek, podmioty te można ewentualnie uznać za tworzące jedną jednostkę gospodarczą, a zatem jedno przedsiębiorstwo do celów stosowania prawa dotyczącego pomocy

państwa. Sąd słusznie wskazał zatem, że kwestia, czy istnieje jednostka gospodarcza składająca się z kilku odrębnych pod względem prawnym podmiotów, pojawia się w szczególności, kiedy należy ustalić, kto jest beneficjentem takiej pomocy.